

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 80.276 van 18 mei 1999
in de zaak A. 42.833/XII-1040.**

In zake : de stad TIELT,
die woonplaats kiest bij
advocaat J. GHYSELS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Aarlenstraat 25

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de stad TIELT
op 30 juli 1990 heeft ingediend om de vernietiging te
vorderen van het besluit van 13 juni 1990 van de
Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden
houdende vernietiging van het besluit van 21 december
1989 van de gemeenteraad van de stad Tielt in de mate
dat daarmee tien personeelsleden, tewerkgesteld onder
het statuut van gesubsidieerde contractuelen, ontslagen
worden;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van
antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur
J. LUST;

Gelet op de beschikking van 21 december 1992
die de neerlegging ter griffie van het verslag en van
het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 29 maart 1992 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 mei 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. WAUTERS die, loco advocaat J. GHYSELS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat W. SCHEURS die, loco advocaat P. DEVERS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur B. THYS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Op 21 december 1989 beslist de gemeenteraad van de stad Tielt twintig personeelsleden tewerkgesteld onder het stelsel van gesubsidieerde contractuelen (gesco's) op 1 januari 1990 te ontslaan. Verwezen wordt naar "de precaire toestand van de stadsbegroting" en naar de besparingen die doorgevoerd moeten worden.

1.2. Op 28 februari 1990 schorst de gouverneur van de provincie West-Vlaanderen het besluit van de gemeenteraad. Hij overweegt dat de gemeenteraad "noch het advies van de Raad van Bestuur van de Stedelijke Sportinfrastructuur, noch het advies van de Raad van

Bestuur van het Cultureel Centrum Gildhof noch het advies van de Stedelijke Jeugdraad ingewonnen heeft" bij zoverre dat het ontslagbesluit genomen is met miskenning van het decreet betreffende het Cultuurpact en van de gemeenteraadsbesluiten waarbij het organiek reglement van de Raad van Bestuur van de Stedelijke Sportinfrastructuur, het organiek reglement voor de Raad van Bestuur van het Cultureel Centrum Gildhof en de statuten van de Stedelijke Jeugdraad zijn vastgesteld.

1.3. De gemeenteraad handhaaft op 27 maart 1990 zijn besluit van 21 december 1989. Overwogen wordt dat het college van burgemeester en schepenen alle verantwoordelijkheid op zich heeft genomen om geen advies te vragen "te meer het a priori wist dat de raden het oneens zouden zijn", dat er op 7 maart 1990 om een advies gevraagd is maar dat de diverse geraadpleegde organen geweigerd hebben advies uit te brengen en dat tien van de twintig afgedankte personeelsleden niet tewerkgesteld waren in de sector cultuur, sport en jeugd bij zoverre dat voor het ontslag van die personen geen advies gevraagd moest worden.

Het handhavingsbesluit van 27 maart 1990 komt op 25 april 1990 in op het provinciebestuur.

1.4. Op 13 juni 1990, met het thans bestreden besluit, vernietigt de Gemeenschapsminister het gemeenteraadsbesluit van 21 december 1989 voor wat het ontslag van tien personeelsleden betreft.

Aangenomen wordt, zoals in het handhavingsbesluit was vermeld, dat tien personeelsleden "tewerkgesteld (waren) in de formaties van het administratief- en werkliedenpersoneel en dat voor deze personeelsleden geen voorafgaand advies noodzakelijk was".

Voor het overige steunt het vernietigingsbesluit op dezelfde motieven als het schorsingsbesluit van de provinciegouverneur;

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij vraagt dat, met het oog op een goede rechtsbedeling, het onderhavige beroep samengevoegd wordt met het beroep dat zij ingesteld heeft tegen het besluit van 30 oktober 1990 van de gemeenschapsminister houdende de vernietiging van het gemeenteraadsbesluit van 23 augustus 1990 waarbij, na advies van de betrokken organen, de betrokken personeelsleden opnieuw worden ontslagen (de zaak G/A 43.605/XII - 1.042);

2.2. Overwegende dat de beide bestreden besluiten onderscheiden motieven bevatten en dat in de verzoekschriften andere middelen worden ingeroepen; dat de beide beroepen wel in die mate verbonden zijn dat het gegrond bevinden van het onderhavige beroep aan het gemeenteraadsbesluit van 23 augustus 1990 zijn voorwerp ontnemt waar het de tien personeelsleden, wiens ontslag vernietigd was, opnieuw ontslaat bij zoverre dat de verzoekende partij er geen belang meer bij heeft het vernietigingsbesluit van 30 oktober 1990 vernietigd te zien; dat evenwel, indien blijkt dat het onderhavige beroep niet ontvankelijk is, dat verband niet aan de orde is; dat de vraag naar de ontvankelijkheid van de vordering dan ook de vraag naar de samenvoeging voorafgaat;

3.1. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord uiteenzet dat het verzoekschrift geen rechtsmiddelen bevat in de zin dat aangegeven wordt welke rechtsregel de toezichthoudende overheid overtreden zou hebben, maar dat het zich beperkt tot de uiteenzetting van een aantal argumenten die de redenen bevatten waarom zij het vernietigde besluit genomen heeft, zodat het beroep onontvankelijk is;

3.2. Overwegende dat de verzoekende partij zich in haar memorie van wederantwoord op dat punt naar de wijsheid van de Raad van State gedraagt;

3.3.1. Overwegende dat het door de burgemeester met medeondertekening door de stadssecretaris aan de Raad van State toegezonden verzoekschrift geen andere uiteenzetting bevat dan de tien "argumenten" die het college van burgemeester en schepenen in zijn beslissing van 20 juli 1990 heeft uiteengezet; dat die tien argumenten luiden als volgt :

- " 1. Bij brief van 7 maart 1990 werd advies gevraagd aan de diverse adviesorganen (sport, cultuur en jeugd) omtrent deze afdanking doch welk advies deze raden bij brief van 20 maart 1990 weigeren te geven.
2. Deze afdanking genomen werd uit uiterst dringende financiële redenen die er op neerkwamen dat bij de opmaak van de stadsbegroting 1990 in december 1989 er eventjes circa 30.000.000 frank deficit weg te werken viel (...).
3. Dat ingevolge dit deficit van 30.000.000 frank de Gemeenteraad volgende inkomsten aanzienlijk heeft opgetrokken, wat een moedige politieke beslissing inhoudt (...).
4. Dat door het OCMW voor 1990 een forse verhoging van de toelage geëist werd (...).
5. Dat er sinds geruime tijd en dit ingevolge beslissingen van de vroegere legislatuur er een wanverhouding is tussen het statutair kader (85 eenheden voorzien en pas 65 bezet) tegenover de gesko's (...).
6. Dat uit velerlei elementen blijkt dat er teveel gesko's in dienst zijn.
7. Dat er tussen de statutaire en gesko's diskriminatie is inzake aanwervingsvoorwaarden, kwotering, proeftijd enz. waarbij deze minimaal of onbestaande zijn voor de gesko's.
8. Dat de gesko's sinds vele jaren regelmatig aangemaakt werden (...).
9. Dat bij de afdanking er rekening werd gehouden met de sociale gevallen en de ouderdom, zodat dit meestal gebeurde bij jongeren met een diploma die nog vooruitzichten elders hebben.
10. Dat het Schepenkollege alle verantwoordelijkheid op zichzelf heeft genomen, het

advies vragen heeft weggelaten te meer daar het a priori wist dat de raden het oneens zouden zijn.";

3.3.2. Overwegende dat, zo het tweede tot het tiende argument duidelijk betrekking hebben op de verantwoording van de opportuniteit van het vernietigde ontslagbesluit van de gemeenteraad, het eerste en het tiende argument wel in verband gebracht kunnen worden met het bestreden vernietigingsbesluit, in die zin dat het bestreden besluit stoelt op de vaststelling dat de gemeenteraad de door hemzelf ingestelde adviesverplichting niet heeft nageleefd terwijl er - eerste argument - wel degelijk, doch na het treffen van het besluit, om advies gevraagd is en terwijl - tiende argument - het college van burgemeester en schepenen "a priori wist dat de (advies) raden het oneens zouden zijn";

Overwegende evenwel dat de Raad van State in geen van die twee argumenten leest welke rechtsregel de verwerende partij had moeten beletten in het bestreden besluit vast te stellen dat verplichte adviezen niet ingewonnen waren; dat zodoende de verzoekende partij geen rechtsmiddelen aanvoert als bedoeld in artikel 2, § 1, 2° van het algemeen procedurereglement van de Raad van State; dat de exceptie gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achttien mei 1900 negenennegentig, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	J. BAERT,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

J. DE BRABANDERE.